

„NAPOLETANA” — à la magyar

A Belvárosban van, a Váci utca kellős közepén.

Délelőtt tíztől este nyolcig tart előtte a nyüzsgés, aki elmegy az üzlet előtt, megáll és benéz, picit be is hallgat. Kívülről magyar.

Belülről olasz: belső architektúrája, a szalmafonású chiantis üvegek dekorációja, az árlap dallamos szövegei. De nem egészen.

Magyarok fogyasztanak itt. Bejön egy idősebb házaspár, körülnéznek, szemügyre veszik a tálaló pultra halmozott könnyű, zöldelő salátdákat, betűzni kezdik a daloló „o”-val végződő étkeket, összesűgnak és zavartan kimennek. Majd két hölgy lép be, korban 40 és 50, súlyban 80 és 100 kiló között. Karjukon elegáns táska, irattáska, különböző szatyrok és cekkerek. Letelepednek a kiszolgáló pult felé fordított könnyedvonalú székekbe, egy-egy szatyor jobbra, kettő balra kerül, s közben az egyik szék rakoncátlanul felborul. A hölgy pirosra váltan pattan fel, összegyűjti a csomagokat, s barátnője szolidrisan szemrehányó szavak kíséretében követi a kijárat felé. Igazi pesti eleganciájú ifjú lép most a pénztárhoz, egy deci chiantit kérve. — Ez Közép-Európa legrosszabb bora — mondja sokatudón, legyint, és jóízűen lehörpinti borát. A pénztárosnő egy percig sem lepődik meg, amikor újabb decire vált blokkot. Fialat pár áll a kassza előtt, tűnődve kutatják az ital árlapot. Koktél ízé... nagyvonalúskodik a fiú. Tizenhét hetven, sűgja izgatottan a lány, egymásra nevetnek, s gyorsan isznak két feketét.

Ez a cassata folyós, morog egy vendég. Igen kérem, mosolyog bájosan a pincérlány és tovább számol.

Mégis, minden asztalnál ülnek. Minden gyorsan kifogy, ismeretlen ízekkel ismerkednek buzgón a pestiek. Valami olasz van a levegőben. Nem olyan igazi, mediterrán oldottság, de valami hasonló.

Napoletana — à la magyar.
(murai)

Budapestre vonatkozó újságcikkek				OSZTÁLYOZÁS	
Szerző: (murai)		Tárgy: 640.24		Hely: Napoletana	
Cím: „Napoletana” — à la magyar		Idő: 1963.		Helyszám	
Forrás: Hivatal		Köt. v. füz.:		Személy	
(Hely)		(Idő)		1963.	
		(Köt. v. füz.)		(Oldal)	